

Đề bài: Kể một câu chuyện em đã nghe hay đã đọc nói về quan hệ giữa con người với thiên nhiên

Gợi ý

1. Nội dung:

a) Những truyện cổ tích giải thích nguồn gốc các hiện tượng hoặc sự vật trong thiên nhiên, ví dụ: Cóc kiện Trời, Sự tích chủ Cuội cung trăng (Tiếng Việt 3, tập hai).

b) Những truyện kể về tình cảm thân thiết, gắn bó giữa con người với thiên nhiên:

- Tình cảm con người với những vật nuôi trong nhà, ví dụ : Tìm ngọc, Con chó nhà hàng xóm (Tiếng Việt 2, tập một).

- Con người làm bạn với thiên nhiên, dựa vào thiên nhiên để cải thiện cuộc sống của mình, ví dụ: Ông Mạnh thắng Thần Gió (Tiếng Việt 2, tập hai).

- Thiên nhiên giúp đỡ con người, ví dụ: Những người bạn tốt (Tiếng Việt 5, tập một).

2. Cách kể chuyện

a) Giới thiệu câu chuyện sẽ kể.

b) Kể diễn biến câu chuyện.

c) Có thể nêu cảm nghĩ của bản thân về câu chuyện.

3. Thảo luận: Con người cần làm gì để thiên nhiên mãi tươi đẹp?

Kể chuyện về quan hệ giữa con người với thiên nhiên - Bài tham khảo 1

Thiên nhiên tươi đẹp, kì thú, hoà hợp tương hỗ lẫn nhau. Mọi vật xung quanh ta đều tồn tại trên cơ sở đó. Nhưng con người, vì những nhu cầu cá nhân hoặc tính tham lam đã làm tổn hại những yếu tố tự nhiên theo một cách thiếu suy nghĩ. Câu chuyện “Người đi săn và con vượn” em đã học lúc lớp Ba đáng để loài người suy ngẫm.

Có một người thợ săn lành nghề, bắn rất giỏi, bách phát bách trúng, chưa hề bắn trượt một con thú nào. Con thú nào gặp người thợ săn đó là cầm chắc cái chết.

Một hôm, ông xách nỏ vào rừng săn bắn. Ông thấy một con vượn mẹ ngồi ôm con trên tảng đá, ông nhẹ nhàng giương nỏ bắn một mũi tên trúng tim nó. Vượn mẹ giật mình, nó hết nhìn mũi tên lại nhìn người thợ săn một cách căm giận. Tay vượn mẹ vẫn không rời vượn con. Máu ở vết thương của nó rỉ ra, ướt hết cả ngực. Bỗng vượn mẹ đặt con xuống, vờ nắm bụi nhùi gói đầu cho con. Đoạn nó hái cái lá to, vắt sữa vào và đặt lên miệng vượn con. Vượn mẹ chăm chú nhìn vượn con, nét mặt của nó vô cùng đau khổ. Sau đó, vượn mẹ nghiêng răng, giật phắt mũi tên ra, hét lên thật to rồi ngã xuống.

Chứng kiến cái chết của vượn mẹ, người thợ săn đứng lặng, nước mắt chảy ròng. Người đi săn vô cùng hối hận. Lúc ấy, một câu hỏi vang lên trong đầu ông: “Vượn mẹ chết, rồi đây vượn con sẽ sống ra sao?”. Càng nghĩ càng thấy đau lòng, người đi săn bẻ gãy chiếc nỏ và lẳng lặng quay gót ra về. Từ đấy, người thợ săn bỏ nghề săn thú.

Tình yêu con của vượn mẹ đã đánh thức tâm trí của người thợ săn, để đọng lại trong tim ông nỗi niềm ân hận day dứt. Ông bỏ nghề thợ săn là quyết định đúng. Chuyện kể cũng là lời cảnh báo cho toàn thể loài người, khơi dậy trong tâm hồn con người lòng từ ái đối với vạn vật, hoa lá, chim muông. Bảo vệ thiên nhiên là bảo vệ chính mình.

Cái chết của vợ mẹ, cái lá đưng sữa của vợ mẹ đặt gần con là thông điệp tố cáo sự tàn nhẫn của con người, rất may mắn là bác thợ săn đã nhận thức đúng lúc: bác bỏ nghề để không còn bắn giết thú rừng nữa.

Kể chuyện về quan hệ giữa con người với thiên nhiên - Bài tham khảo 2

Tôi xin kể cho các bạn cùng nghe câu chuyện về Sự tích sông Cửu Long mà tôi đọc được.

Sông Cửu Long có rất nhiều tên gọi, trong đó có một cái tên rất quen thuộc với người Việt Nam cũng như trên thế giới. Đó là sông Công. Theo tiếng Lào Thái, Công nghĩa là “chờ”. Tại sao lại gọi là sông “Chờ”? Có một sự tích lí thú kể lại như sau:

Vào một thời xa lắc xa lơ có hai vị thần khổng lồ có thể dời núi lấp biển chỉ trong khoảnh khắc. Hai vị thần kiếm ăn bằng một nghề khác nhau, và tính cách cũng đối lập nhau. Kẻ thì nóng nảy, chân thật, người thì điềm đạm, tính toán. Tuy thế, họ là đôi bạn thân thiết. Một hôm, không rõ vì lí do gì, hai bên nổ ra một cuộc tranh cãi gay go, chẳng ai chịu ai. Cuối cùng họ đi tìm trọng tài để phân xử. Gặp được một thiên thần, cả hai đều trình bày đầu đuôi sự việc. Nghe xong, vị thiên thần bảo:

- Chuyện này thật khó xử. Ta tạm giải quyết thế này: Cả hai hãy chạy đua với nhau, ai đến đích trước coi như người đó thắng cuộc.

Cả hai đồng ý. Thế rồi vị thiên thần nọ dẫn họ đến địa điểm xuất phát. Chỗ ấy là một vùng rừng núi đại ngàn. Đích đến là vùng biển Đông.

Lệnh xuất phát ban ra. Hai vị thần (Thần Săn và Thần Câu) bắt đầu di chuyển. Thần Săn vốn quen leo đồi vượt dốc nên chạy miết, còn Thần Câu tỏ ra ngần ngại vì không quen trèo dốc vượt núi nên cứ dựa vào thế núi mà chạy nên rất chậm. Còn Thần Săn cắm đầu cắm cổ chạy, chẳng bao lâu đã đến được cánh đồng bát ngát và

bằng phẳng. Thần bèn ngồi lại nghỉ. Thần Câu, vì men theo chân núi nên kéo dài thời gian và tốc độ thì quá chậm. Sốt ruột quá, Thần bèn bay vọt lên cao để tìm đường gần nhất. Thần Săn sau khi xả hơi vội làm một mạch đến đích và được thiên thần công nhận thắng cuộc.

Ngày nay, con đường Thần Săn chạy, đá văng đất lún trở thành dòng sông. Tuy dòng sông có thẳng hơn nhưng lại lắm ghềnh nhiều thác. Chỗ Thần Săn ngồi nghỉ lại chính là Biển Hồ. Còn con đường mà Thần Câu chạy cũng thành sông nhưng ngoằn ngoèo hơn. Thần Săn đến trước phải đợi chờ và hay đi đi lại lại. Những chỗ đi lại ấy đều biến thành những cửa sông. Có đến chín cửa sông như chín con rồng. Vì thế con sông còn có tên là Cửu Long.

Kể chuyện về quan hệ giữa con người với thiên nhiên - Bài tham khảo 3

Hôm sinh nhật, Hùng nhận được rất nhiều quà. Nhưng cậu ta thích nhất là chiếc lồng bẫy chim của người anh họ gửi cho. Chiếc lồng làm bằng những thanh tre vốt tròn. Phía trên có một cái lưới và miếng gỗ nhỏ, rắc thức ăn lên đó để ngoài sân, hễ chim đậu vào mỏ thóc là miếng gỗ bật lên, lưới ụp xuống. Hùng mừng quá, chạy khoe với bố. Bố bảo:

- Thứ đồ chơi này không tốt. Con không nên bắt chim làm gì!
- Con sẽ nhốt chim vào lồng và nuôi cho chim hót.

Rồi Hùng lấy thóc rắc lên miếng gỗ, đem bẫy đặt ngoài vườn. Hùng nấp vào gốc cây, chờ mãi vẫn không thấy con chim nào bay tới. Hùng để bẫy ở đó đi ăn cơm trưa. Sau bữa ăn, cậu vui mừng thấy lưới đã sập. Một chú chim nhỏ đang giẫy giụa trong lưới. Hùng bắt chim bỏ vào lồng và chạy vào khoe với bố:

- Bố ơi, bố xem này, con bẫy được một chú họa mi.

- Đây là chim sâu, đừng làm tội nó con ạ! Tốt hơn thì con thả nó ra ...

Hùng thưa lại bố:

- Bố yên tâm, con sẽ chăm sóc nó chu đáo!

Mấy hôm đầu, Hùng đều rắc thóc cho chim, thay nước, rửa lồng ... Đến ngày thứ năm, Hùng quên mất. Bố Hùng bảo:

- Đây, con quên chim rồi. Cứ thả nó ra là hơn.

- Con sẽ không quên nữa! Con đi lấy thóc và thay nước ngay bây giờ. Tội nghiệp chú chim nhỏ của tôi!

Hùng mở cửa lồng lau chùi. Chú chim sợ hãi, cuống cuồng đập cánh bay khắp lồng. Hùng dọn sạch lồng xong, bỏ đi lấy thóc và nước mà quên đóng cửa lồng. Hùng vừa bước đi, chú chim nhỏ vội bay qua cửa sổ thoát thân. Không ngờ, chim đập đầu vào cửa kính ngã lăn xuống nền nhà. Hùng vội chạy đến bắt chim bỏ vào lồng. Chú chim nhỏ nằm bẹp xuống, sải cánh và thở mệt nhọc. Hùng nhìn chim rồi nước mắt chảy:

- Bố ơi, con làm thế nào bây giờ hả bố?

Bố nhìn con lắc đầu:

- Biết làm thế nào được nữa!

Suốt ngày, Hùng không rời chiếc lồng. Con chim nhỏ vẫn nằm thở dồn dập. Sáng hôm sau, Hùng lại gần lồng chim. Con chim nhỏ đã nằm ngửa, chân duỗi thẳng cứng đờ. Từ đấy, Hùng không bao giờ bắt chim nữa.

Câu chuyện có ý nghĩa thật sâu sắc. Chim chóc cũng như con người phải được sống tự do và sống cùng đồng loại. Nếu cô đơn và mất tự do, chim cũng vô cùng đau đớn và khó bề sống nổi.

Kể chuyện về quan hệ giữa con người với thiên nhiên - Bài tham khảo 4

CÂU CHUYỆN “CHIM SƠN CA VÀ BÔNG CÚC TRẮNG”

Tôi đã từng nghe ai đó nói: Thiên nhiên là bạn tốt của con người. Thiên nhiên đem đến cho con người môi trường sinh sống, đem đến bao loài hoa thơm trái ngọt, bao loài động vật hữu ích,... Ấy vậy mà có hai cậu bé đã không quý trọng thiên nhiên. Chỉ vì thú vui của mình, hai cậu đã vô tình làm hại chết chú sơn ca và loài cúc trắng.

Bên bờ rào của khu vườn nọ, giữa đám cỏ dại, một bông cúc vừa nở những cánh hoa trắng tinh. Dưới nắng, bông cúc y như chiếc chén nhỏ bằng ngọc lấp lánh. Vẻ đẹp ấy đã làm sơn ca đang bay phải sà xuống, líu lo hót rằng:

- “Cúc ơi! Cúc xinh xắn làm sao!”

Bông cúc trắng nghiêng đầu lắng nghe, lòng sung sướng khôn tả. Chim véo von quanh cúc hồi lâu rồi mới bay vút lên bầu trời xanh thẳm.

Sáng sớm hôm sau, khi bông cúc trắng vừa xoè cánh đón bình minh và háo hức chờ đợi sơn ca tới thì đã nghe thấy tiếng hót buồn thảm vắng vắng phía xa. Thì ra, sơn ca đã bị nhốt trong lồng. Bông cúc trắng muốn cứu bạn mà chẳng làm gì được.

Bỗng có hai cậu bé đi vào vườn, cắt đám cỏ lẫn bông cúc đem về bỏ vào lồng cho chim ăn. Sơn ca bị giam cầm, cổ họng khô bỏng vì khát nước. Nó rúc mỏ vật đám cỏ ướt cho đỡ đói. Bông cúc trắng tỏa hương thơm ngào ngạt an ủi bạn. Sơn ca

dù đói khát, chú ăn hết đám cỏ nhưng vẫn không đụng đến bông hoa. Màn đêm buông xuống tối đen. Hai cậu bé quên bẵng chú chim khốn khổ, không cho nó một giọt nước nào. Đêm ấy, chú sơn ca lìa đời. Bông cúc trắng thương xót bạn, khóc hết nước mắt, héo lả đi bên xác sơn ca.

Sáng ra, thấy chú chim đã chết, hai cậu bé tỏ vẻ ân hận và tiếc nuối. Hai cậu đặt xác sơn ca vào một chiếc hộp thật đẹp rồi chôn cất cẩn thận. Tội nghiệp con chim bé nhỏ! Khi nó còn sống, các cậu đã để mặc nó chết vì tù túng và đói khát. Còn bông cúc trắng, giá các cậu đừng vô tình thì hôm nay nó vẫn xinh tươi đùa vui nắng mặt trời.

Câu chuyện “Chim sơn ca và bông cúc trắng” rất hay phải không các bạn? Nếu hai cậu bé không bắt nốt chú sơn ca, không ngắt đám cỏ thì đã không gây ra chuyện buồn như vậy. Chúng ta phải biết gìn giữ, bảo vệ thiên nhiên để người bạn đặc biệt này luôn xanh tươi các bạn nhé!

Kể chuyện về quan hệ giữa con người với thiên nhiên - Bài tham khảo 5

Cá heo là loài cá thông minh, thích nghe ca hát và nhảy múa. Cá heo rất gần gũi với con người. Chúng sẵn sàng cứu giúp người gặp tai nạn ở biển. Câu chuyện kể sau đây minh họa cho nhận định đó.

A-ri-ôn là nghệ sĩ nổi tiếng của nước Hi Lạp cổ. Trong một cuộc thi hát ở đảo Xi-rin, ông đạt giải nhất và nhận được nhiều tặng phẩm quý giá. Trên đường trở về kinh đô, đến giữa biển thì thủy thủ trên tàu chổ ông nổi lòng tham, cướp hết tặng phẩm và đòi giết A-ri-ôn.

Nghệ sĩ xin được hát bài hát ông yêu thích trước khi chết. Bọn cướp đồng ý. A-ri-ôn đứng trên boong tời cất tiếng hát, đến đoạn mê say nhất ông nhảy xuống biển. Bọn cướp đĩnh ninh ông đã chết và dong buồm trở về đất liền. Những tên cướp

không hề biết rằng khi tiếng đàn và tiếng hát của A-ri-ôn vang lên, có một đàn cá heo đã bơi đến, vây quanh con tàu, say sưa thưởng thức tiếng hát của người nghệ sĩ tài ba. Bầy cá heo đã cứu A-ri-ôn. Chúng đưa A-ri-ôn quay trở về đất liền nhanh hơn con tàu của bọn cướp biển. A-ri-ôn tâu với vua toàn bộ sự việc nhưng nhà vua không tin, sai giam ông lại.

Hai hôm sau, bọn cướp mới quay về tới đất liền. Vua cho gọi bọn chúng và gặng hỏi về cuộc hành trình. Bọn cướp bịa chuyện A-ri-ôn ở lại đảo. Đúng lúc đó, A-ri-ôn bước ra. Đoàn thủy thủ sững sốt, không tin vào mắt mình. Vua truyền lệnh trị tội bọn cướp và trả tự do cho A-ri-ôn.

Sau câu chuyện kì lạ ấy, ở nhiều thành phố Hi Lạp và La Mã xuất hiện những đồng tiền được ra đời để ghi lại tình cảm của con người với loài cá thông minh.

Do có tập tính khác với những loài cá thông thường nên cá heo là đối tượng được nuôi và nghiên cứu nhiều nhất. Cá heo thích nghe ca hát và nhảy múa. Chúng thường cứu những thuyền chài đi biển gặp nạn. Vì thế, ở những làng chài, cá heo được lập bàn thờ để thờ và được ngư dân tôn quý gọi bằng Ông.